

РЕШЕНИЕ

№ 5696

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4309** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на П. А. Д. от [населено място], чрез процесуалния представител адв. Л. Г., против решение от 07.02.2020г., постановено по нахд № 17883 по описа за 2018 година на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 106-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) №18-4332-018127/25.09.2018 г. на началник група отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което, на основание чл.182 ал.1 т.6 от Закона за движението по пътищата (ЗдвП), му е наложена глоба в размер на 700 лв., и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и са отнети 12 контролни точки на основание Наредба №1з-2539 на МВР, за нарушение на чл. 21 ал. 1 ЗдвП.

В касационната жалба и допълнение към нея са изложени доводи, че решението е неправилно. Излагат се съображения за допуснати съществени нарушения при съставяне на АУАН. Моли се съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответникът, СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е

неоснователна и не са налице основания за отмяна на решението на СРС.

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

С НП №18-4332-018127/25.09.2018 г. на началник група отдел „Пътна полиция” – СДВР, на основание чл.182 ал.1 т.6 ЗДвП, на касатора П. А. Д. е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и са му отнети 12 контролни точки на основание Наредба №Из-2539 на МВР за нарушение на чл. 21 ал. 1 ЗДвП. Наказанието е наложено, след като на 21.04.2018 г. около 10:29 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към ул. „Д-р А. М.“ система за видеоконтрол TFR1-M №506 заснела лек автомобил „БМВ” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. А. Д., със скорост от 101 км/ч при ограничение от 50 км/ч за населено място.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, в давностните срокове по чл.34 ал.1 и ал.3 ЗАНН.

Съдът е стигнал до извод, че Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП, че са спазени изискванията на чл. 57 ал.1 т. 5 ЗАНН, като в обжалваното НП ясно са описани всички факти и обстоятелства относно извършеното нарушение.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират с правилно установената фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

При съставянето на АУАН не е допуснато и нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН. На 23.08.2018 г. „мл. автоконтрольор към ОПП-СДВР” е съставил АУАН №620751/23.08.2018 г. за извършено от П. Д. нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП. Актът му е връчен надлежно и е имал възможност да направи възражение и го е подписал, като е отбелязана датата, на която е сторил това. В акта касаторът не е отбелязал, че има възражения. От изложеното следва, че не е нарушено по никакъв начин правото му на защита, имал е възможност да провери верността на посочените в акта обстоятелства и да възприеме действията на актосъставителя. В случая, нарушението е констатирано с автоматизирано техническо средство, а АУАН е съставен, въз основа на изготвения по законоустановения ред снимков материал, от съответните контролни органи. При съставянето му е изпълнено изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като нарушението е установено при прегледа на изготвения снимков материал.

В случая безспорно е установен нарушителят, извършеното нарушение и неговата вина. От събраните по делото доказателствата се установява по категоричен начин, че Д. на 21.04.2018г., 10:29 ч. на посоченото място е управлявал лекия си автомобил, със скорост от 101 км/ч при ограничение от 50 км/ч. Санкционната норма на чл.182 ал.1 т.6 ЗДвП предвижда глоба за превишаване над 50 км/ч - 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лв., както и отнемане на 12 контролни точки на основание чл. 6 ал. 1 т. 7 от Наредба Из-2539.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с действащите правни норми, не са налице сочените касационни основания. При постановяването му не са допуснати

съществени процесуални нарушения.

Страните не претендират присъждане на разноски, поради което такива не следва да се присъждат в настоящето производство.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 07.02.2020г., постановено по нахд № 17883 по описа за 2018 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: